

tiske mål i forhold til det sociale område, som handler om forebyggelse, som handler om forebyggelse i forhold til, at folk når helt derud, hvor de er blevet omfattet af Det Konservative Folkepartis socialpolitik. For det er selvfølgelig fint og udmærket at gøre noget for de absolut svage stillede, men det er også en vigtig opgave at hindre, at folk når dertil, og at de nogen gange når dertil endog i flere generationer.

Det andet er at se på behovene, for de samlede tal siger meget lidt om, hvorvidt der er kommet flere børn, som har brug for psykisk hjælp, siger meget lidt om, hvordan det egentlig går med misbruget af alkohol og stoffer, siger meget lidt om, hvad behovene er i forhold til små handicapgrupper, hvor man finder nye metoder, som kan afhjælpe og kompensere deres handicap, og budgetterne siger også meget lidt om vurderingen af behovene for egnede boliger for unge handicappede – for bare at nævne nogle få eksempler.

Kl. 14.05

Derfor har vi brug for, at regeringen tør sige, hvad den vurderer, behovet er, hvad den er villig til at gøre, og hvad der er dens mål. Jeg er helt sikker på, at vi samlet set godt kunne finde sammen om den type af ting, for socialministeren har jo selvfølgelig ret i, at man kan gøre en indsats bedre med ny viden, men man *må* melde ud, hvad de indholdsmæssige mål er. Det tror jeg også vil gøre det meget nemmere at forholde sig til det i forhold til det beslutningsgrundlag, som må være vores alle sammens, nemlig både vurderinger og forskningsbaserede analyser og møder og samtaler og avisernes referater af den virkelighed, som borgerne lever i.

Derfor håber jeg meget, at De Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti vil overveje deres forslag til vedtagelse og i stedet for tilslutte sig følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til inden forhandlingerne med kommuner og amter om økonomien for 2004 at opstille klare udviklingsmål med tilknyttede påtænkte initiativer på det sociale område, således at behov og indsats bringes bedre i overensstemmelse med hinanden.« (Forslag til vedtagelse nr. V 21).

Forslaget til vedtagelse vil jeg gerne fremsætte på Socialdemokratiets, SF's, Kristeligt Folkepartis, Enhedslistens og egne vegne.

Jeg håber meget, at man vil stemme for, også fordi jeg tager socialministerens ord om at se på indsatsen og hele tiden vurdere, om den er i overensstemmelse med de resultater, man gerne vil have, alvorligt. Det er i den forstand, man skal forstå ordet »bedre« i denne sammenhæng.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag vil herefter indgå i forhandlingen.

Der har ikke meldt sig nogen til korte bemærkninger.

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Der tegner sig jo klart nogle vidt forskellige socialpolitiske grundholdninger her i Folketinget. Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører sagde, at et samfund ikke skulle måles på graden af omfordeling.

Nu er det jo sådan, at årsagen til, at Danmark er et af verdens rigeste lande, er, at Danmark også er et af de lande, måske det land i verden, der har den højeste grad af omfordeling. De to ting hænger nøje sammen, for hvis man ikke har en meget høj grad af omfordeling og f.eks. tager hånd om dem, der bliver syge, så har man heller ikke et stærkt arbejdsmarked, og så har man heller ikke en stærk økonomi.

Men nu ser vi en borgerlig socialøkonomisk model, som hviler på, at der kun skal tages hånd om de allermest udsatte og ikke om dem, der er på vej til at blive udsatte, ikke dem, der som følge af den borgerlige politik vil nå stadig længere og længere derud, hvor man så opnår mulighed for at blive optaget i den personkreds, som er omfattet af den konservative socialpolitik.

Den konkrete udformning af denne konservative socialpolitik ser vi jo på den måde, at man tillader kommunerne at sænke niveauet i skolerne, i daginstitutionerne, man tillader trafikelskaberne at sætte buspriserne op, man tillader kommunerne i byfornyelsen at indrette boligerne således, at de mennesker, der har de mindste indkomster, efterhånden ikke vil kunne få noget at bo i.

Således gennemsyres den borgerlige socialpolitik af en række initiativer, som sammenlagt dag ud og dag ind svækker livsgrundlaget for den del af befolkningen, som har den gennem-